

Halkın

“MÜSLÜMANLAR” dergisinin çocuk ilâvesidir.

Sayı
9
2016

KONUŞAN
EŞYALAR

Zekiye ÇOBAN

Eylül Çiçekleri

Ohh, diyorum kendi kendime. Sevinç rüzgârı kaplamış her yanıma. Beklediğim büyük gün kapıda. Sesleriniz kulağımda. Bugünü de atlatırsak başlasın büyük şölen. Şimdi istesem de sevinçten ne zıplayabilir ne alkış tutabilir ne de bağırabilirim. Şu pencerelerden okunur heyecanım, bütün mutluluğum.

Bu son hafta sanki hiç geçmeyecek sandım yine. Günler, yirmi dört saatten daha fazlaydı sanki. Hep bugünlere takıldım aklım. Hazırlıklar pürtlâş devam ederken saatimi sizinle kavuşmaya ayarladım.

Koca bir yaz geçti. Siz yoktunuz, duvarlarla konuştum. Soğuk soğuk bakıp durdular. Mahzun mahzun öylece oturdum. Biliyor musunuz, ne kadar özlem duydum sesinize, gülüşünüze, gidip gelişinize. Yokluğunuz bir yaz boyu dağ gibi çörekledi üzerime.

Birçoğunuzla yoldan geçerken selamlaştık. Yüreğim kabardı.

Ah bir eylül gelseydi... Ortalık şenlenseydi... Söylendim durdum.

Eylüle sonbaharın ilk ayı demişler. Oysa bana eylülle gülümser bahar. Rengârenk çiçeklerim eylülde açar. Her yanıma mis gibi kokar. O zaman görürsünüz beni. Cıvılcıvıl renklerin, şenlenirim.

Haziranda sizi tatile uğurlarken ne dualar ettim arkanızdan dopdolu, neşeli bir tatil geçirmeniz için. Öyle ya, dinlenmek sizin de hakkınızdı. Koca bir öğretim yılı çalışıp didinmişsiniz. Emek vermişsiniz. Ne güzel tatil hayalleriniz vardı. Bol güneşli, eğlenceli günler sizi bekliyordu. Tatil işte sonunda bitti.

Umarım hayal ettiğiniz gibi bir tatil yaşamışsınızdır. Umarım, yine kıpır kıpır çıkararsınız karşıma.

Şimdi pencerelerim kapalı, pazartesi sabahını hayal ediyorum.

Sabahın yedisinde kapıları, pencerelerim açılır. Tertemiz havayla neşe dolar sınıflarıma. Son hazırlıklar da tamamdır artık. Sekiz deyince çiçeklerim ortaya çıkar. Renk renk, desen desen, bahara bürünürüm.

Ziller çalar. Yüzlerce çiçek, yüzlerce ümit etrafımı sarar. Bütün güzellikler beklediğime değer.

Şimdi sadece sayılı saatler kaldı.

Tek tek isimleriniz hatırımda. Hiçbirinizi unutmadım ki...

Güzel çiçeklerim, okulunuz bilerseniz ne çok özledi sizi!

Sonra sesinizi duyar gibi oluyorum:

“Ben de seni özledim güzel okulum.”

“Ben çok özledim.”

“Ben de...”

“İyi ki varsın, canım okulum!”

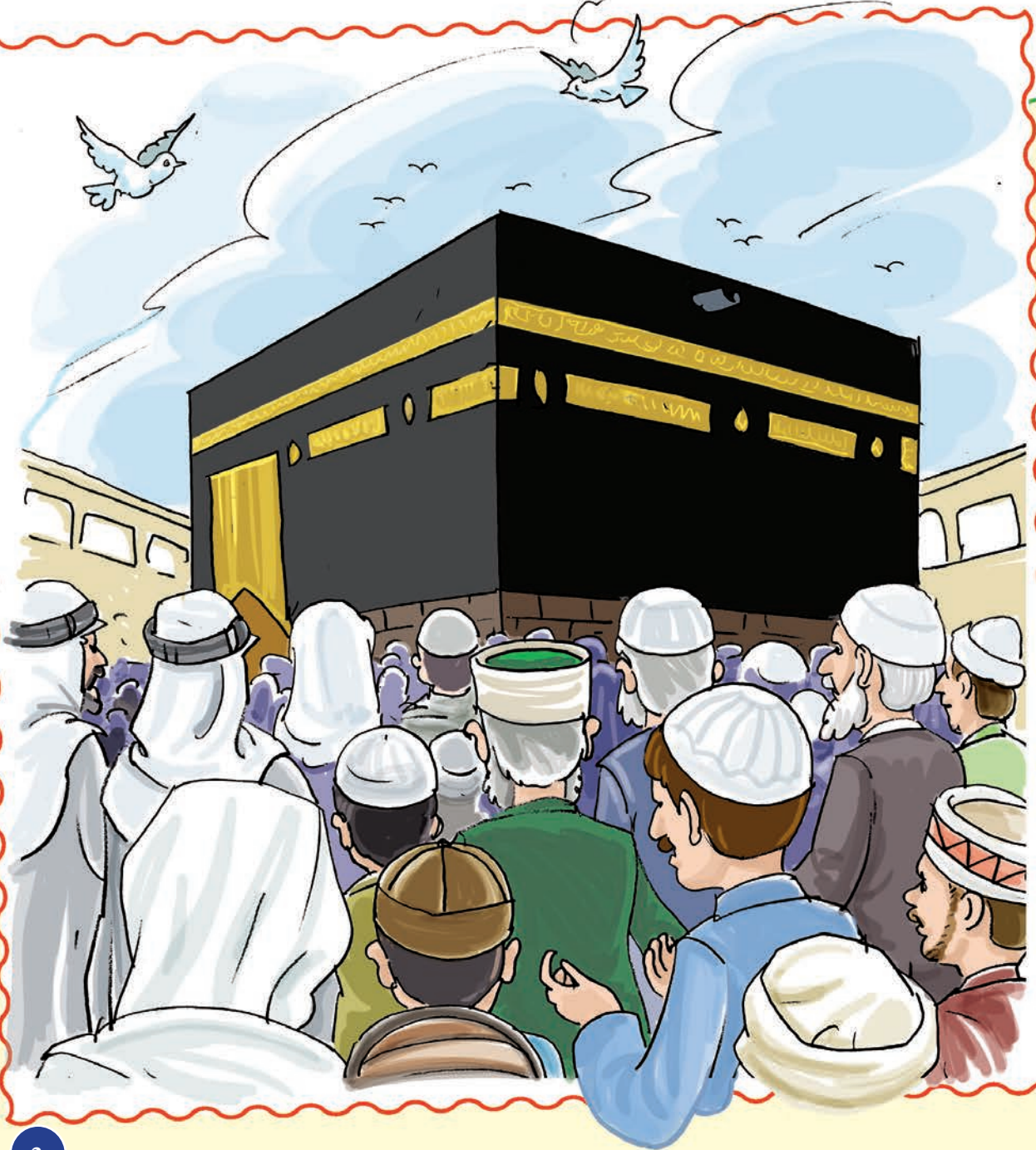

MEKKE-İ MÜKERREME'DE BAYRAM

Mekke'de bayram günü müminler büyük bir heyecanla Kabe'ye akın ederler. Bayram namazını Kâbe'de kılabilmek için insanlar geceden yollara düşer.

Sabah namazının ardından minarelerden tekbir sesleri yükselir. Kuşlar da kanat çırparak müminlerin seslerine eşlik eder. Büyük küçük, yaşlı genç, farklı milletlerden birçok Müslüman, Kâbe'de bulunmanın verdiği heyecan, coşku ve neşe ile bayram namazını kılarlar.

Bayramlık elbiseleri giydirilmiş minik minik çocuklar da Kâbe'dedir. Özenle süslenerek hazırlanmış çocuklar, aileleriyle çok hoş görünür. Çocukların masum ve o güzel halleriyle, minnacık elleriyle cemaate şeker, hurma ikram edişleri ayrı bir güzellik yaşatır. Bayram namazından sonra herkesin birbiri ile tanışması, selamlaşması, bayramlaşması tarifsiz duygulara sahne olur.

MEDİNE-İ MÜNEVVERE'DE KURBAN BAYRAMI

Haftalar öncesinden başlar bayram hazırlığı Medine'de... Arefe günü bambaşkadır Medine. Muhabbetin doruk noktasında mekan tutmuştur insanlar. İnsanlar içlerindeki dertlerini, sıkıntılarını, arzularını aktarmak için huzurdadırlar. Selamlar iletilir Resulullah'a binbir dilden, binbir şehirden.

Bayram için yapılan hazırlıklar arasında minik kızların ellerini bu yöreye özgü motiflerle kınalamaları yer alır. Rengarenk, ışıltılı bayramlıklarını giyinip gelen minik çocuklar, Mescid-i Nebevi'nin bahçesini doldururlar. Her biri çocukluğun saflığı ve masumiyetiyle tatlı bir heyecan yaşarlar.

Bayram günü sabah namazı sonrası çocuklar için ayrı bir mutluluk vaktidir. Evlerde özenle hazırlanan ve içerisinde çeşitli yiyecek, şekerleme ve bayram harçlığının bulunduğu özel hediye paketleri Mescid'in bahçesinde bulunan çocuklara dağıtılır. Çocuklar bir anda sarıverir dağıtanların etrafını. Kavuşamayıp paket alamayan çocukların hüznünün imdadına bu kez bir başkası yetişir.

Çeşit çeşit şekerler saçılır sonra, ardından şekerleri kapmak için yarışan çocuklar. Minarelerden tekbirler yükselir. Bu hisli ses, coşkunuğu ve sevinci artırmadadır devamlı. Burada vazgeçilmez adetlerden biri de Arap kahvesi ve yaş hurma ikram edilmesidir.

Medine'de bulunan çocukların mutluluğu görmeye değerdir. Hazreti Peygamberin huzurunda yaşadıkları bayramın mutluluğunun tarifi imkansız. İşte gerçek bir bayram havasıdır bu Mescid-i Nebevi'de.

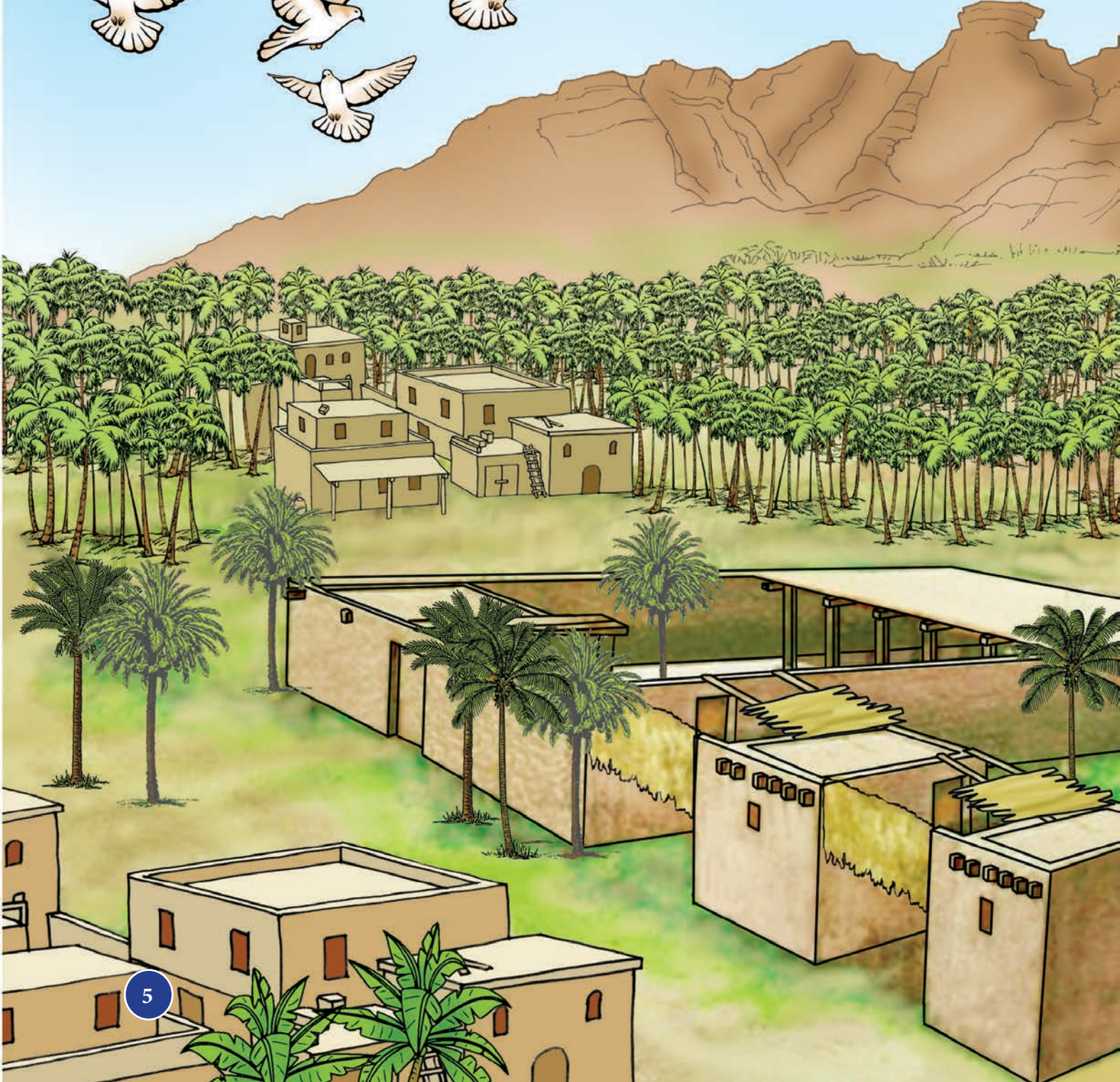
"Allahım! daha nice bayramlar geçirmeyi nasip et!" duasıyla ayrılır ziyaretçiler, biraz da buruk şekilde Peygamber Efendimizin huzurundan.

kutup yıldızı

Musa Mert

EN HAYIRLI HALKA

Günlerden bir gün Peygamber Efendimiz, odasından çıktı, Mescid'e girdi. Mescitte iki ayrı topluluk gördü. Her bir topluluk kendi aralarında halka olmuş oturuyorlardı.

Onların bu durumu Peygamberimizin dikkatini çekti. Ne yaptıklarını merak edip bir süre onları izledi. Baktı ki halkaların birinde insanlar Kur'an okuyor ve Allah'a dua ediyor. Diğer halkadakiler ise Kur'an ayetlerini anlamaya çalışmakla, ilim öğrenip, birbirlerine ilim öğretmekle meşguller.

Peygamber Efendimiz onlara doğru yürüdü. İnsanlar merakla onu izlemeye başladılar. Yanlarına kadar gidip durdu. Oradakiler iyice dikkat kesilmişlerdi. Acaba Peygamberimiz ne yapacaktı?

Güzeller güzeli Peygamberimiz,

— Her ikisi de hayır üzeredir, sözleriyle her iki grubu da tebrik etti. Öyle ya, Kur'an okuyup dua etmek de, ilim öğrenip öğretmek de güzel davranışlardı.

Sonra, halkalardan birine işaret edip,

— Şunlar Kur'an okuyor, Allah'a dua ediyor. Allah dilerse istediklerini onlara verir, dilemezse vermez, dedi. Arkasından diğer grubu göstererek,

— Bunlar ise ilim öğrenip öğretiyorlar, buyurdu.

Peygamberimizin sözleri bununla bitmedi.

Peki, bundan sonra ne söyledi ve ne yaptı dersiniz?

Haydi, tahmin edin.

...

Evet. Halkalardan birine katılmayı tercih etti. Önce,

— Ben de bir muallim olarak gönderildim, buyurdu. Sonra da ilim halkasına gidip aralarına oturdu. Mesaj anlaşılıyordu.

atölye

Pınar Melike
Demiralay

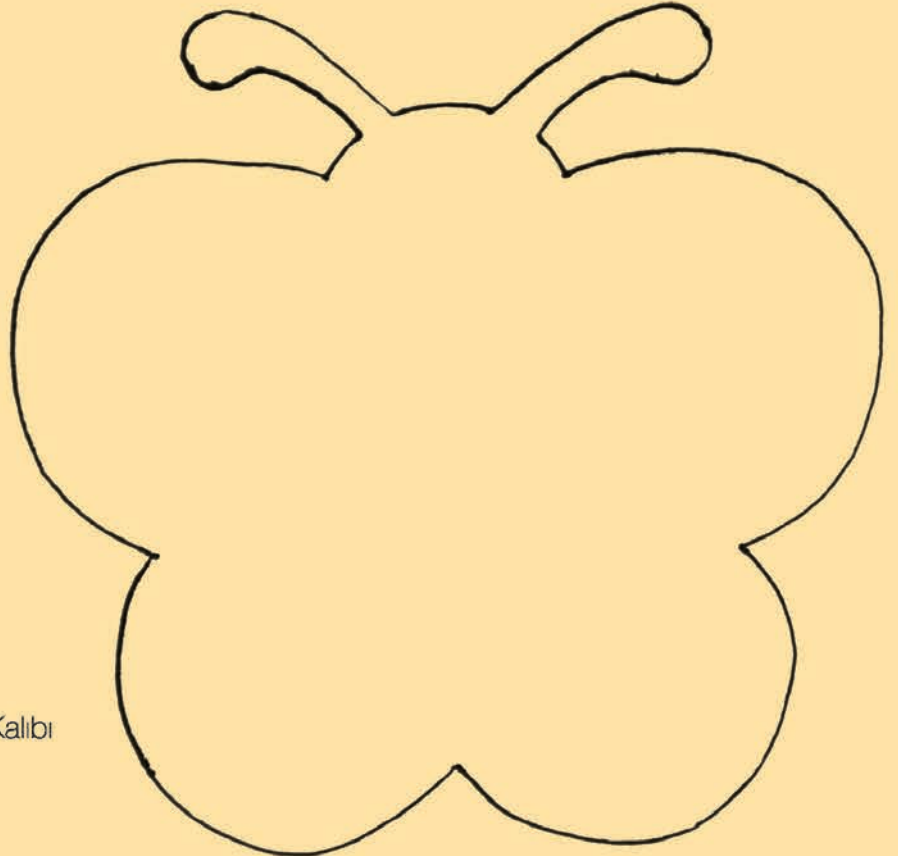
Kelebekli Kalemler

Okullar açılıyor... Kitaplar, defterler, kalemler hepsi çantanızda yerini almıştır belki de. Bu ay, okul hazırlıklarına renk katmak isteyenler ile eğlenceli bir kalem süsü yapıyoruz.

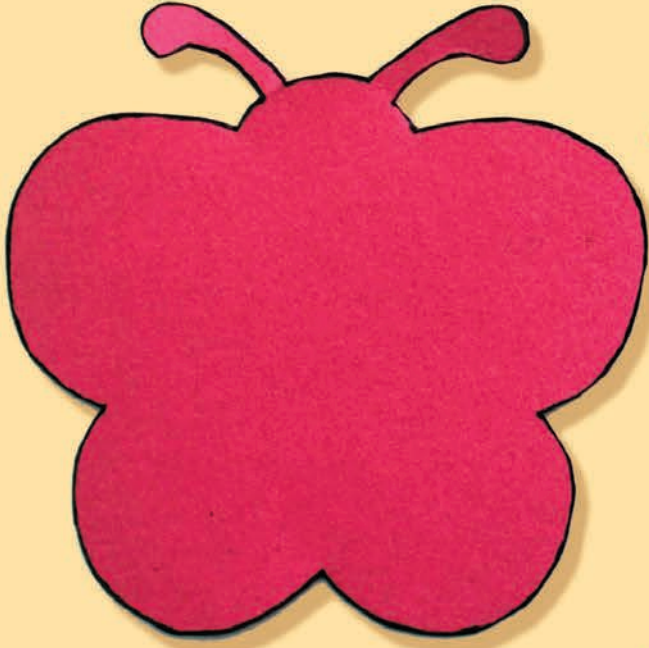

Gerekli olan malzemeler:

- Renkli karton
- Makas
- Maket bıçağı
- Renkli boya kalemleri

Kelebek Kalıbı

Dergimizde yer alan kalıbı kullanarak, renkli karton üzerinde kelebek şekli oluşturuyoruz.

Renkli boya kalemleri ile kelebeğimizi süslüyoruz.

Büyüklerimizden yardım alarak maket bıçağı ile kelebeğimizin gövdesinde, birbirine yakın iki kesik açıyoruz.

Maket bıçağı ile açılan kesiklerden kalemimizi geçiriyoruz.

Kalemimizi süsleyen kelebeğimiz yerini aldı ve okulların açılacağı günü sabırsızlıkla bekliyor.

bil-bul-çöz

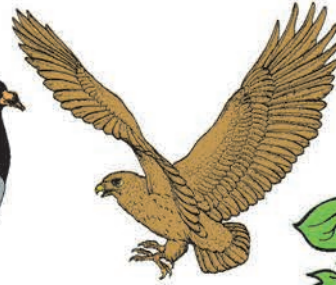
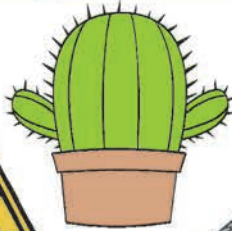
Arkadaşlar, iki resim arasındaki 7 farkı bulabilir misiniz?

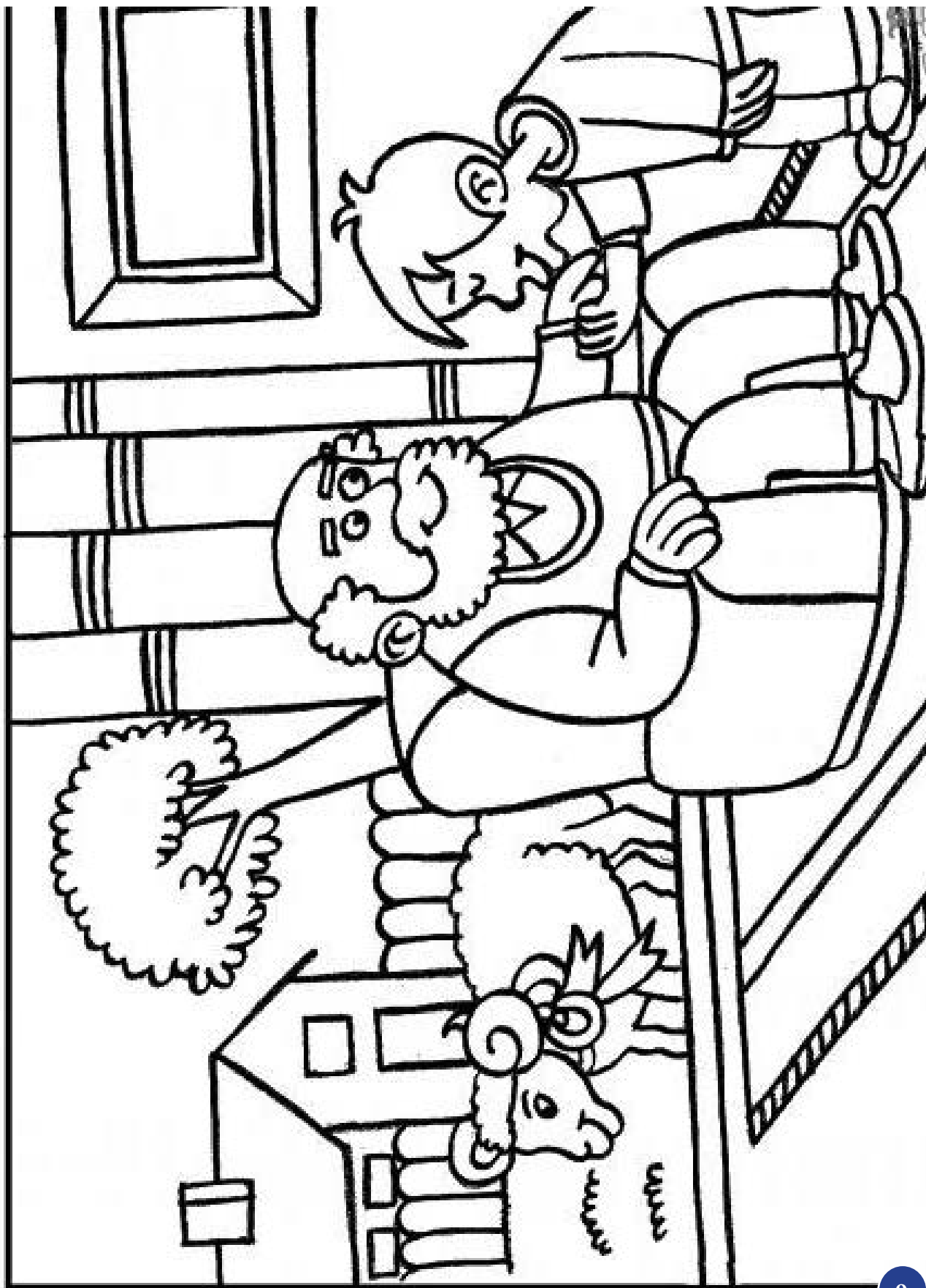
Aşağıda karışık olarak yazılmış kelimelerin doğrusunu yazarak, resimleriyle eşleştirebilir misiniz?

TÜKSAK ŞIKMASAR VERCİNGÜ TARLAK DİVENMER NOYLETEVİZ

--	--	--	--	--	--

ОЦВЕТИ

- Машаллах, колко красив курбан си имате, а и доста е голям!

А ние отвърщаме, подреждайки думите, научени от дядо:

- Разбира се, че ще е голям, умнико! Та нали на неговия гръб ще минем през моста Сърат и ще влезем в рая...

Байрамските утрини са времето, в което майка ми най-много ме прегръща и милва.

- Хайде стани, красивата ми Джерен! Слънцето с нетърпение те очаква, за да ти честити байрама.

Когато майка ми казва това, аз продължавам разглезено да се въртя наляво и надясно в леглото. Майка ми отново ме гали по косата и бузите и казва:

- Ще станеш ли, сладкото ми момиче? Дядо и татко след малко ще се върнат от намаз и ако не видят своята красавица, много ще се натъжат - казвайки това, майка ми сякаш гали и сърцето ми.

Как човек да не стане след тези сладки думи? Веднага ставам, обличам байрамските си дрехи и с възлнение започвам да чакам татко и дядо.

След като се върнат от намаза, в семейството се извършва взаимно честитене на байрама. След като целуна ръцете на дядо и баба, целувам и ръцете на мама и татко. По-късно целувам ръцете на чичовците и лелите ми и честитя

байрама на техните деца. Целуването на ръцете е нещо хубаво, но по-хубавото е събирането на парите и бонбоните след това! Особено ме възнува специалният начин, по който баща ми ме поздравява в байрамските дни. Най-напред ме целува по бузите, после по брадичката и накрая по челото, и правейки това, подред казва следното: „Нека бъда курбан на Този, Който дава, и на Този, Който ме е удостоил с теб! Елхамдюлиллях! - Слава на Аллах!“

А дядо, от една страна, коли курбана, а от друга - приготвя кебапа. Палят се огньовете, пекат се пиперки и домати. След малко приятни миризми обхващат цялата градина. След като се привърши работата с курбана, всички сядаме на софрата.

А след като изядем кебапа, започва нова подготовка. Приготвят се дяловете от курбана за близки и роднини, комшии и бедни хора. Дават ни се пакети и нареждания:

- Това е за дядо Хасан, това - за леля ви Шукрийе, това - за чичо ви Али-Сейди, а това...

Раздавайки дяловете от курбана, поделяме и нашето щастие и радост с хората. Байрамските цветя на обичта се размножават. Когато се завърна вкъщи, сърцето ми е шарено като градина, пълна с цветя. С нетърпение очаквам идните байрами...

БАЙРАМИТЕ

цветята на обичта

Така и не успях да разкрия тайните на байрамите. Като че ли това са миговете, които Всемогъщия украсява. И както дърветата цъфтят през пролетта, така и времето процъфтява през тези мигове. Часовете благоухаят, а дните са с благовония на братство и обич.

Всеки байрам, и предимно през курбанския, отиваме у дядо. Два-три дена преди байрама се купува голям и красив овен за курбан. И заедно с неговото пристигане

вкъщи трепет и вълнения обземат нашите детски сърца. Храненето и грижата за курбана се оставя изцяло в наши ръце и снопче обич от нашите сърца обгръща красивото животно. Събираме трева и зелени листа от дърветата, за да нахраним курбанския коч. После украсяваме рогата му с панделки и го изкарваме на разходка. Приятелите ни с възхищение гледат красивото животно и изразяват чувствата си, като казват:

Един ден Пратеника на Аллах (с.а.с.) излязъл от стаята си и влязъл в джамията. Там той видял хора, седнали поотделно, разделени на две групи. Това привлякло вниманието му и заинтересован от това, което правят, продължил да ги наблюдава известно време. Не след дълго Пратеника забелязал, че хората от едната група четат Корана и отправят молитви към Аллах Те-аля, а тези от другата изучават знаменията на Корана, учат се и предават науката един на друг.

Расулюллах (с.а.с.) се отправил към втората група, а намиращите се отстрани с интерес наблюдавали какво ще направи. Когато стигнал до тях, той се спрял. Хората още по-внимателно се загледали в него. Какво ли щял да стори Пратеника?

- И двете групи вършат добро... - казал той и ги честитил.

Той наистина бил прав. Защото както четенето на Корана и отправянето на дуа към Аллах, така и изучаването на науката и нейното преподаване са от благодатните и добри дела.

След това Пратеника посочил едната от групите и казал:

- Тези четат Корана и отправят дуа към Аллах. Ако Той пожелае, ще им даде това, което искат - или пък не!

После показал другата група и казал:

- Тези пък учат и преподават наука...

Но думите на Пратеника (с.а.с.) не свършили дотук.

Какво ли е казал и какво ли е направил? Хайде, предположете!

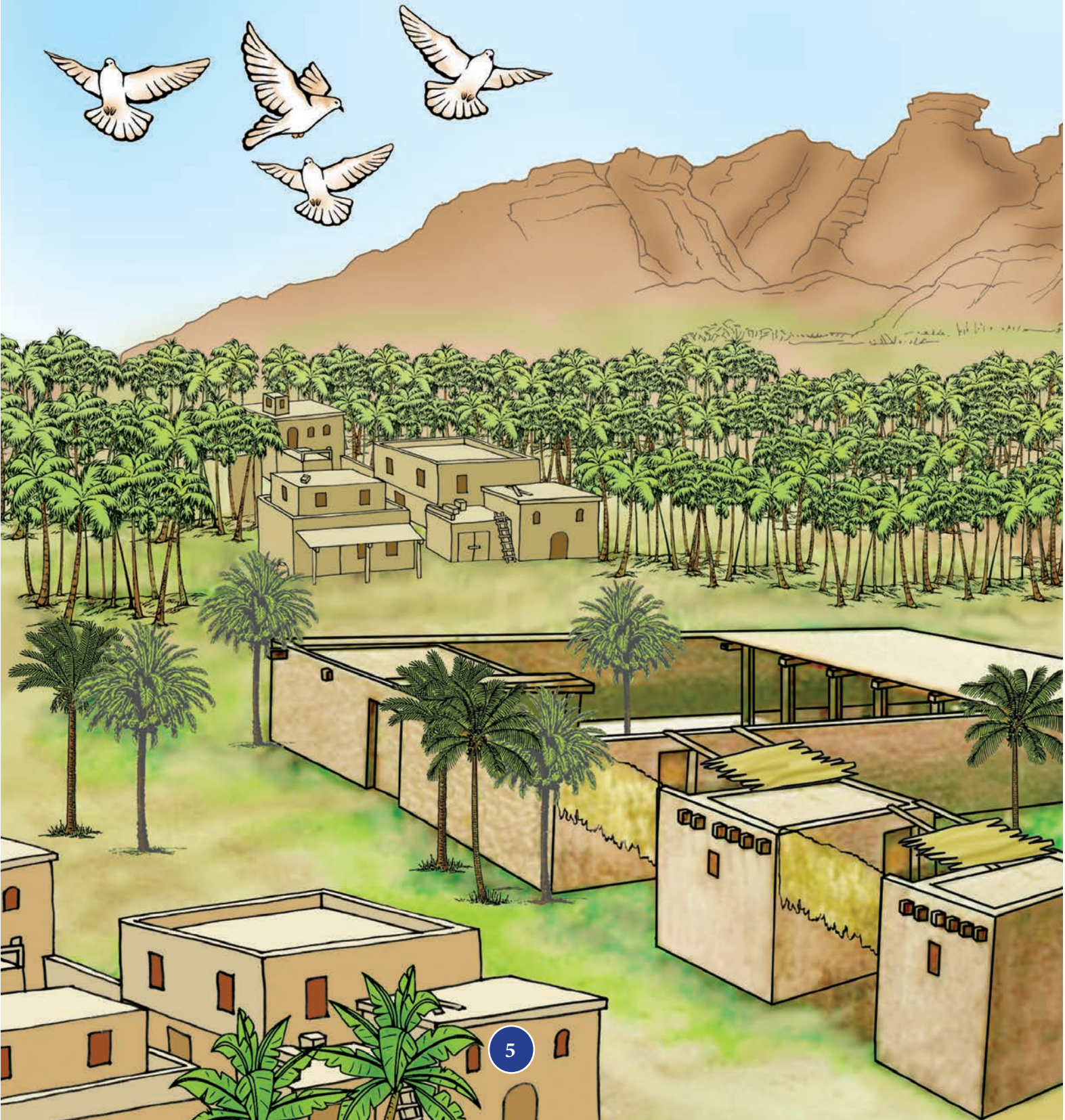
Да. Предпочел да се присъедини към едната от групите, но преди това казал:

- И аз съм пратен като учител - после се присъединил към тези, които се учели. Така посланието му било разбрано.

Musa MERT

НАЙ-ДОБРАТА ГРУПА

БАЙРАМ В МЕДИНЕ—И МУНЕВБЕРЕ

Подготовката за байрама започва седмици порано в Медине... Там Денят Арафе минава много по-различно. Въодушевляването между хората достига своя връх. С цел да предадат своите мъки, проблеми и желаня те се стичат при него... Отправят поздравии към Пратеника на хиляди различни езици от хиляди градове.

В подготовката за байрама заема мястото си и рисуването с къна на красиви мотиви, присъщи на този регион, по ръцете на малките момичета. Малчуганите, облечени в красиви байрамски дрехи, изпълват околностите на Месджид-и Небеви. Всички те, с чистотата и невинността на своето детство, преживяват сладки вълнения.

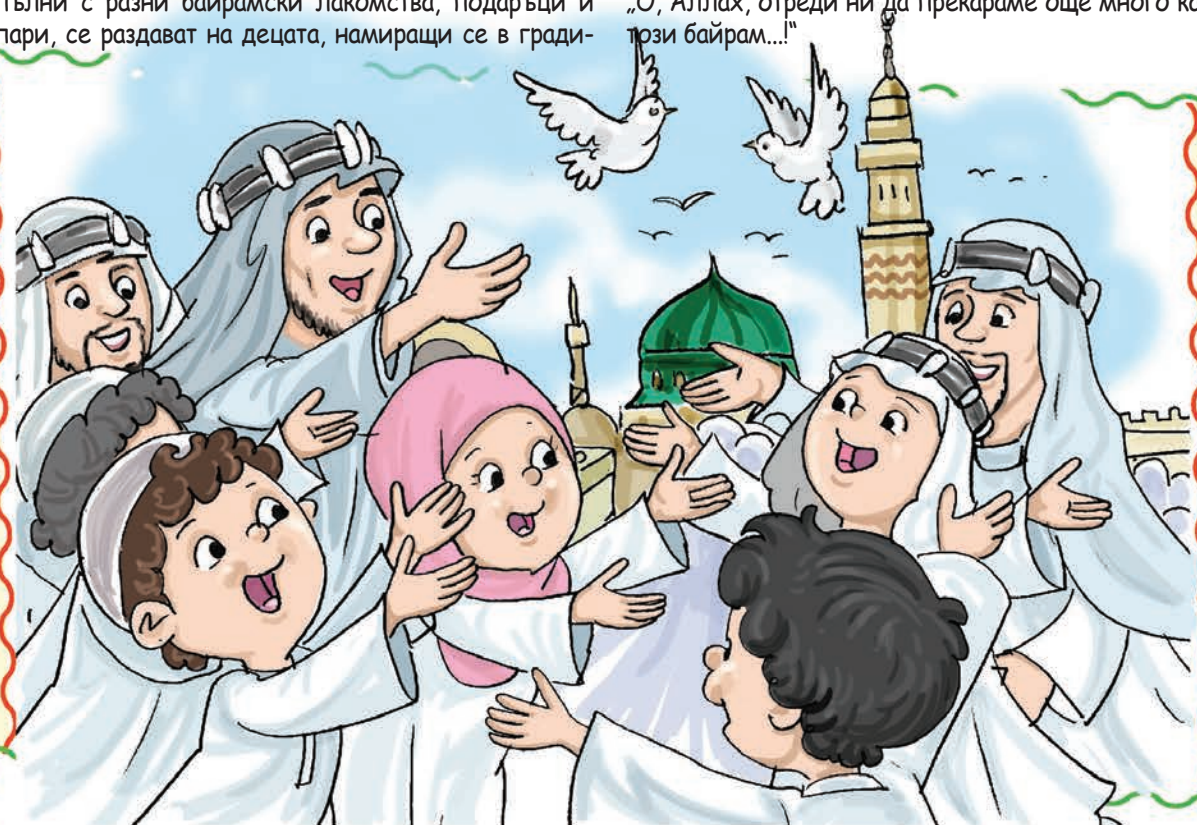
Времето след сутрешния намаз в байрамския ден носи радостни часове за всяко дете. Специалните пакети, които внимателно се подготвят вкъщи и са пълни с разни байрамски лакомства, подаръци и пари, се раздават на децата, намиращи се в гради-

ната на Месджид-и Небеви. Малчуганите за миг се събират около раздаващия. Някои от тях са тъжни заради това, че не успяват да се сдобият с подарък, но веднага друг раздаващ им се притичва на помощ.

Различни видове бонбони се разпръсват наляво и надясно, а децата се състезават кой ще събере повече от тях... Звукът на текбири се издига от минаретата. Този прочувствен звук постоянно увеличава възторга и радостта. Една от незаменимите традиции тук е почерпката, която се прави с арабско кафе и фурми.

Заслужава си да се види щастието на децата в Медине... Байрамската радост, която те изпитват в близост до Хз. Пейгамбер, е неопишуема. Това е истинско празнично настроение.

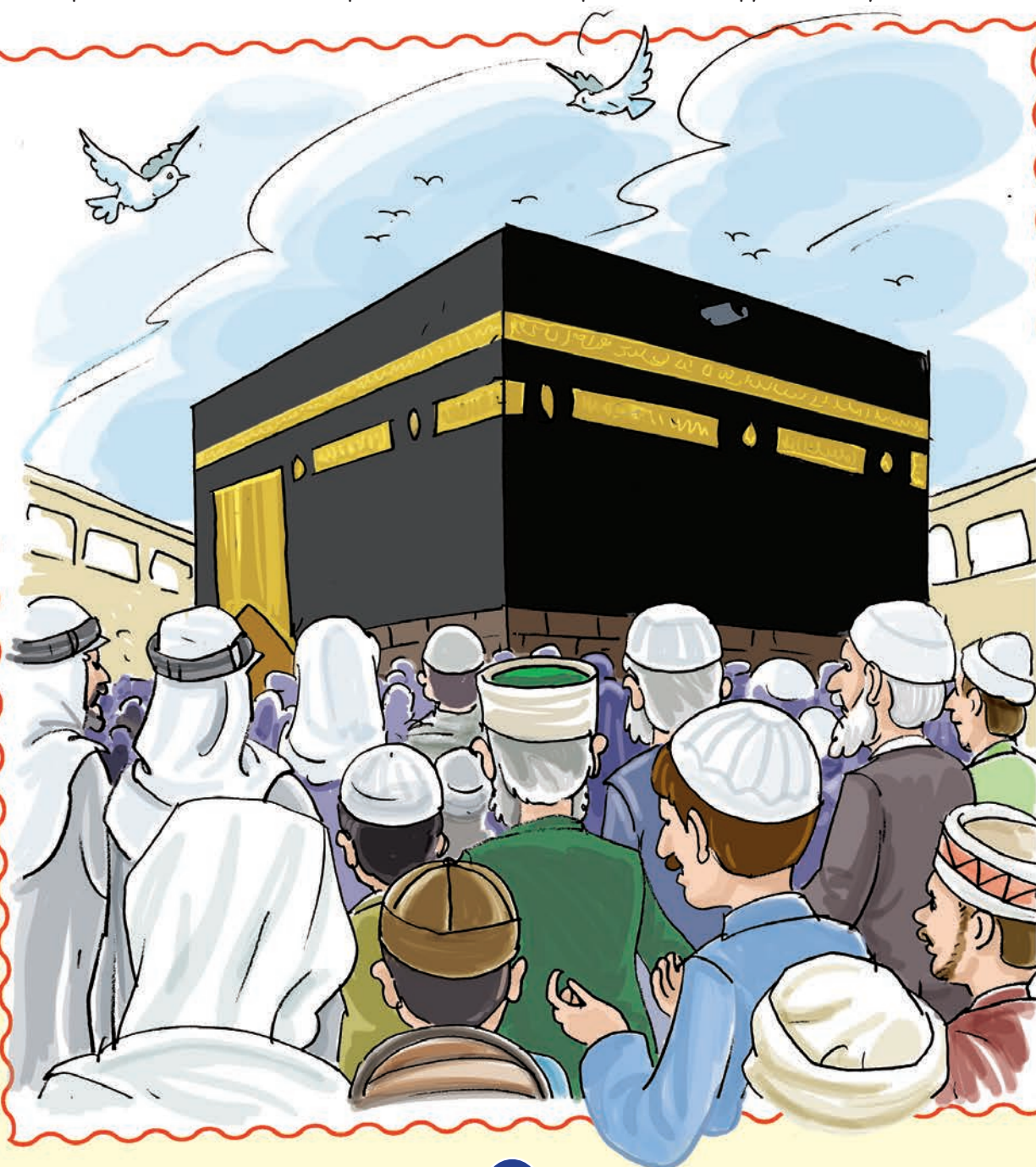
Посетителите с тъга и печал се разделят с месджида на Пейгамбера, отправяйки следната дуа: „О, Аллах, отреди ни да прекараме още много като този байрам...!“

БАЙРАМ В МЕККЕ—И МУКЕРРЕМЕ

През байрамския ден в Мекка вярващите с голям възторг се стичат към Кябе. Хората още от вечерта тръгват на път към Кябе, за да могат там да кланят байрамския намаз. Веднага след сутрешния намаз започват да се четат текбири от минаретата. И птиците, пляскайки с крила, се присъединяват към възгласа на вярващите. Големи и малки, стари и млади, мюсюлмани от различни националности с възлнение, ентузиазъм и радост от това, че се намират в Свещения

дом, кланят байрамския намаз. Малчуганите, облечени в байрамски дрехи, също са при Кябе. Грижливо пременените деца изглеждат прекрасно до своите семейства. Раздавайки бонбони и фурми на джемаата, със своите мънички ръчички и невинни погледи ни дават възможност да преживеем още по-красиви моменти. Запознанствата на хората, техните поздравии и честитенето на байрама един на друг след намаза представляват друга неописуема гледка.

- На мен също...
- Добре, че те има, скъпо наше училище!
Кой е казал, че септември е есенен месец? През септември грее пролетта. През септември цъфтят моите цветя!

Тогава засиява лицето ми. Искам диханието им да обхване всичко наоколо. Затова с нетърпение чакам първия учебен ден. Да донесе цветята ми...

И зная, че ще го направи.

СЕПТЕМВРИЙСКИ ЦВЕТА

Ох, казвам си, цялата съм обхвата от ветровете на радостта. Дългоочакваният ден чука на вратата ми. Нека след днешния последен ден най-сетне да започне тържеството. Сега, и да искам, не бих могла нито да скачам от радост, нито да викам, нито пък да ръкопляскам. Цялото ми възбуждение и щастие се изливат навън през прозорците ми.

Струваше ми се, че тази последна седмица край няма. Денонощията като че ли продължаваха повече от двацет и четири часа. Докато с възбуждение продължавах подготовката, сверих часовника си с времето за срещата ми с вас.

Мина цяло лято. Вас ви нямаше. Налагаше се да разговарям сама със стените. Те ме гледаха някак студено и безмълвно. Стоях цялата тъжна. Знаете ли колко много ми липсваха гласовете и смехът ви, вашите разходки? Вашето отсъствие ми тежеше като огромна планина над мен през цялото лято.

С някои от вас се срещаме и се поздравявахме. А после си приказвах и си мечтаех...

Казват, че септември е първият месец от есента. А на мен ми изглежда, че през септември се усмихва пролетта. Тогава разцъфват разнородните ми цветя и аз сияя от радост.

През юни, когато ви изпращах във ваканцията, се молах най-сърдечно да я изкарате пълноценно и весело. Та нали и вие имате право да си почивате? През цялата учебна година се стараехте да не изоставате от другите. Положихте толкова много труд. Тогава мечтаехте за весела, чудесна ваканция, с много слънце. Вас чакаха безгрижните, радостни дни. Но ето че ваканцията свърши.

Сега съм затворила прозорците. Чакам да дойде утрото на първия учебен ден. В седем разтварям прозорците и вратите. Чист въздух, свежест и радост изпълват всичко в мен. Вече съм приключила и последните приготовления. Стане ли осем, цъфват цветята ми. Цялата се превръщам в пролет!

После звънват звънциите. Стотици цветя, безброй надежди ме обграждат. Струваше си да чакам тази радост!

Сега остават само броени часове.

На всички помня имената ви. Изобщо не съм ви забравила.

Мои прекрасни цветя, да знаете колко много зажадня училището за вас!

Чувам как ми отвърщате:
- И на нас ни беше трудно!
- И на мен!

Слънце

Детско приложение на сп. "МЮСЮЛМАНИ"

Брой
9
2016